

Ti n nào c a n y : V n đ an toàn d c ph m Trung Qu c

M t c a hi u qu c doanh bán thu c tây t i B c Kinh (Reuters)

Trung Qu c là m t trong nh ng n i mà giá d c ph m thu c vào hàng r nh t th gi i, ít ra là giá c a các lo i thu c thông d ng. Nh ng li u các lo i thu c r nh v y có đ an toàn cho ng i tiêu dùng hay không.

Câu h i này đ c đ t ra trong bài phóng s đi u tra đ ng trên báo Le Monde, s đ ngày hôm nay 16/05/2012.

D lu n Trung Qu c th t s quan tâm đ n v n đ này sau khi báo chí n c này phanh phui ra nhi u v t ai ti ng g n đây.

Ngày 15 tháng 5 vừa qua, đài truyền hình quốc gia CCTV tiết lộ 13 loại thuốc thông dụng, sản xuất tại Chiết Giang, có mức độ ô nhiễm cực cao. Ngay sau bài phóng sự truyền hình, chính quyền địa phương đã ra lệnh tịch thu 77 triệu viên thuốc, và đóng cửa nhà xưởng sản xuất không có giấy phép hoạt động hợp lệ. Trong vụ này, 9 nghi can đã bị công an bắt giữ.

Vụ tai tiếng thuốc chống đau lưng nổi dậy, nhưng vài ngày sau đó, loại thuốc có nhà xuất khẩu này lại được phát hiện ở thành phố Trùng Khánh, cách Chiết Giang hàng trăm cây số. Hơn nữa vào cùng một thời điểm, tại tỉnh Hà Bắc, một nhân viên đã phóng hỏa đốt một nhà máy sản xuất chất keo dùng để bảo vệ thuốc tây.

Theo Tân Hoa Xã, nhân viên này theo lệnh của chủ công ty dược phẩm, đã cố tình phóng hỏa để phá hủy các tang chứa, do đang có cuộc điều tra liên quan đến các thuốc gây sản xuất dược phẩm thị trường ô nhiễm.

Theo báo Le Monde, các vụ tai tiếng này một mặt cho thấy hệ thống kiểm tra y tế tại Trung Quốc còn lỏng lẻo, và nhà vận chuyển các loại thuốc bày bán trên thị trường có thể tiêu chuẩn hay chẳng.

Mặt khác, liên quan đến sức khỏe của người tiêu dùng, ngoài việc nhận thuốc giả, thành phần dân nghèo Trung Quốc giờ đây còn phải thêm một cái eo : dược phẩm được công nhận là chính hiệu của chủ nhà là để an toàn.

Vấn đề này theo Le Monde tiềm tàng trong chính sách y tế mà Bắc Kinh đã ban hành.

Trong thời gian qua, chính quyền đã có nhà nước để giảm giá các dược phẩm thông dụng nhất. Mục tiêu là tạo điều kiện chăm sóc cho người đa số người dân, nhất là tầng lớp dân nghèo thị trường để “cháy túi” khi phải chi trả thuốc men.

Vào năm 2009, Bắc Kinh đã công bố một danh sách 307 loại thuốc với giá rẻ nhất, dùng để chữa các chứng bệnh như nhức đầu, đau bụng, viêm họng, tiêu chảy, sốt, sổ mũi, sổ mũi ...

Đó có thể mua thuốc với giá rẻ, chính quy định cấp trung bình cũng như đưa pháng tháng gái tháu, rồi chỉn công ty dác phẩm theo giá trị hợp đồng tháp nhất. Việc mua thuốc ở đây là nhằm để cung cấp cho toàn bộ các bệnh viện công cộng, cho các cá nhân dác phẩm quác doanh.

Sáp tới đây, chính quy định trừ bổ sung thêm danh sách này, từ 300 nâng lên đến 800 loại thuốc khác nhau, trong đó có cả một số thuốc trị ung thư và các chứng rối loạn tim mạch.

Lưu ý tiếp theo: chính sách y tế của Bộ Kinh tế khác gì một hình thức ép giá đối với các công ty dác phẩm Trung Quốc.

Đó có thể chỉ biến thuốc tây với giá thành thấp hơn, một số viện bào chế thuốc phải tiết kiệm công đoạn sản xuất, hoặc là mua nguyên liệu làm thuốc với giá rẻ. Theo cô Mandy Chui, chuyên viên thuốc công ty nghiên cứu và tư vấn y tế IMS Health, việc chuyển theo giá thành được đề xuất lên hàng đầu, còn chất lượng bệnh viện xu hướng hàng đầu.

Vấn đề là không có để các cơ quan nhà nước để kiểm tra chất lượng dác phẩm, bởi vì chỉ có công việc kiểm tra thông tin xuyên suốt cho thấy là một viện bào chế có thay đổi thành phần nguyên liệu hay không: công thức không thay đổi nhưng thay vì dùng chất tốt nhất, người ta lại dùng nguyên liệu rẻ hơn.

Theo ông Jason Mann, chuyên gia nghiên cứu thị trường thuốc ngân hàng Barclays, việc nhà nước áp đặt bảng giá thấp khiến cho các công ty sản xuất dác phẩm Trung Quốc càng chuyển theo logic “tiết kiệm”, chất lượng vì thế mà khó được bảo đảm.

Hầu hết các chuyên gia đều cho rằng chính sách áp đặt giá thuốc thấp của Bộ Kinh tế, khiến cho các tập đoàn dác phẩm Trung Quốc và các công ty nước ngoài không bao giờ tham gia đầu tư để giành lấy hợp đồng cung cấp. Trong khi đó, các công ty dác phẩm cá nhân và trung bình đều đầu tư hơn, thì lại ít bị kiểm soát so với các thị trường khác.

Có một điểm duy nhất chính lý là Trung Quốc hiện là nền kinh tế đứng hàng thứ hai trên thế giới nhưng hệ thống bảo hộ hiện tại thì thiêu thiếu chỉ 240 nhân dân tệ tức khoảng 37 đô la hàng năm cho mỗi đầu người.

Đó có thể cung cấp tài sản đa thu nhập cho dân chúng, chính quyền Trung Quốc lại chỉ cần phải ngừng thực thi thiêu, để rồi chóng quên rằng : dù có muốn cách mạng, một công ty dßc phẩm khó thể nào mà xuất nhập hàng giá thành sẵn xuất.

Tiền nào của này, của rồi là của ôi là điểm mà ngay cả ngành dßc phẩm chính hiện cũng khó thể tránh khỏi.

Nhiệm kỳ tổng thống Pháp do dự tßi sự phô trương

Về thời sự nước Pháp, hầu hết các báo hôm nay đều đăng trên trang đầu báo về nhßp của ông François Hollande, nhân ngày ông nhßm chức tổng thống hôm qua.

Chỉ có một mình tờ báo kinh tế Les Echos là đăng thêm chân dung của ông Jean Marc Ayrault, vị dßc bộ nhßm làm thế giới, một nhân vật mà tờ báo đánh giá là kín đáo, chßng mßc, thận trọng. Ngay trong ngày hôm nay, ông sẽ phải công bố thành phần nội các.

Riêng về ông Hollande, báo Le Figaro chủ yếu tả : một nhiệm kỳ tổng thống thiên về .

Tờ báo công giáo La Croix đăng tít : Nhßng bước đầu của ông Hollande, và nhßn xét là việc chuyển giao quyền hành đã diễn ra khá êm thßm.

Tờ L'Humanité đăng hàng tít đầu : Ông Hollande vào điểm Elysée, và nhßn đßnh ngay dòng tả phía bên dßi : Hßt rồi thì iß bling bling, hàm ý là trái với tổng thống tiền nhiệm Sarkozy, ông Hollande sẽ không có phong cách phô trương bề ngoài.

Còn báo Libération gọi đó là một sự Đột ngột.

Có một điều rõ ràng là khi đưa tin hôm qua về buổi lễ nhậm chức của tân tổng thống Pháp, một số báo đài ngoại quốc bàn nhieu về phu nhân tổng thống là bà Valérie Trierweiler, vai trò cho đến cung cách ăn mặc. Đối với Libération thì điều này không có gì đáng ngạc nhiên cho lắm, vì phu nhân tổng thống cũng là một trong những biểu tượng của sự đột ngột.

Đa số người Pháp còn nhớ là vào năm 2007, khi ông Sarkozy đắc cử, phu nhân tổng thống lúc bấy giờ là Cécilia Sarkozy đã xuất hiện trong kiêu áo thời trang Prada, còn những đứa con của cặp vợ chồng Sarkozy thì mặc trang phục y hệt như tài tử điện ảnh đi dạo phố, đứng trên bậc thềm để cho hàng loạt phóng viên nhiếp ảnh chụp hình.

Một năm sau (2008), khi ông Sarkozy tái hôn với người mẫu Carla Bruni, cô xuất hiện trong bộ áo quần của hiệu thời trang Hermès, và trong suốt nhiệm kỳ tổng thống, Carla mãi mãi xuất hiện trước công chúng, lúc nào cũng chăm sóc vóc dáng của mình với những kiêu y phức tạp.

Sự đột ngột lần này trong nhiệm kỳ của ông Hollande, là phu nhân tổng thống không dùng những hiệu thời trang hàng sang hay cao cấp (haute couture).

Bà Valérie Trierweiler chọn mặc các kiêu y phức tạp (prêt-à-porter). Các thời hiệu này được tìm thấy trên thị trường, phong cách kín đáo chứ không phô trương, những quan trọng hơn cả là Made in France, tức là được sản xuất tại Pháp, hợp với chế độ thuế tái nhập của sản xuất trên đất Pháp để tạo công ăn việc làm cho dân Pháp, (thay vì chuyển dời sang nước khác).

Theo Libération, rõ ràng là tổng thống Hollande và phu nhân đều nỗ lực tạo một hình ảnh khác với người tiền nhiệm, và nên chú ý trích là quá phô trương.

Vào thời điểm hình ảnh truyền thông tin, tờ báo cho rằng phu nhân tổng thống lại càng phải chọn lựa cách ăn mặc, tránh để cho hình ảnh đi ngược lại các nét thể hiện cho sự “bình thường” mà ông Hollande đề cao.

Trung thành với lí tưởng, tờ báo ch<y t<a Bling Bling b< đo ván, hàm ý trong s< đ<i ch<i gi<a hai hình <nh r<t cu<c thì : phong cách kín đáo đã đánh ngã g<c thái đ< phô trương.

Khai m<c liên hoan Cannes <n th< 65

Trong lãnh vực văn hóa, do liên hoan đ<n <nh qu<c t< Cannes 2012, chính th<c khai m<c hôm nay cho nên t<t c< các báo đ<u dành nhi<u bài v< nói v< s< ki<n này. Báo Libération đăng bài ph<ng v<n ch< t<ch ban giám kh<o là đ<o đ<n ng<<i Ý Nanni Moretti.

T< Le Figaro, nhân sinh nh<t <n th< 65 c<a liên hoan Cannes, đ<m l<i nh<ng b< phim t<ng đ<at C<nh c< vàng.

Le Figaro đánh giá r<ng v<i kho<ng cách th<i gian, nh<ng b< phim có giá tr< đích th<c cho t<i nay xem l<i v<n còn hay, trong khi đó m<t s< phim đ<<c ch<m gi<i nh<t do “ng<u h<ng” b<t ch<t c<a ban giám kh<o vào th<i đó, bây gi< xem l<i ch<a ch<c đã hay.

Báo La Croix ghi nh<n là ngoài 3 phim c<a n<<c ch< nhà là Pháp, ch<<ng trình tranh gi<i C<nh c< vàng năm nay đánh đ<u s< tr<i đ<y c<a <c đ<a châu M< v<i Canada, Hoa K<, M<hicô và Brazil. Trong khi làn sóng châu Á v<n r<t hùng m<nh nh<ng năm tr<<c <i có đ<u hi<u “thoái trào”.

Nhìn chung có nhi<u tên tu<i g<o c<i xu<t hi<n tr< <i t<i Cannes năm nay, trong đó có nhi<u ng<<i t<ng đ<at C<nh c< vàng.

Tuy nhiên, t< báo La Croix đ<t nhi<u k< v<ng vào các tài năng m<i, có th< t<o đ<<c cú đ<t phá b<t ng< đ<c bi<t là b< phim mang t<a đ< Sau tr<n chi<n c<a đ<o đ<n Ai C<p Noursy Nasrallah nói v< làn gió c<a phong trào Mùa xuân < R<p th<i qua th< đô Cairo.